

החברותא

בס"ד ערש"ק יתרו כ' שבט תש"ס

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 116

פנינים יקרים

וַיַּחַן שם ישראל נגד ההר פרש"י כאיש אחד בלב אחד, אחדות תיתכן רק כאשר ישנה מדת ענוה בכל אדם שאין אחד מתנאה על חברו. משעה שהביטו בני ישראל אל הר סיני אשר זכה שתינתן עליו התורה משום שהוא נמוך מהרים אחרים למדו מזה את מדת השפלות והענווה ועל ידי כך הגיעו ל"וַיַּחַן" - כאיש אחד בלב אחד. (נחל קדומים)

והגבלת את העם (שמות יט) אדם מישראל חייב להגביל את עצמו ולא להרבות בחקירה והתפלספות בעניני אלקות שהם למעלה מהשגתו. אלא תהיה לו אמונה פשוטה בתכלית. וזהו והגבלת את העם מחקירות. (ע"פ מלבי"ם)

אנכי ה' אלקיך (שמות כ) הדבור אנכי נאמר בלשון יחיד לפי שההכרה האלקית והשגת יכולתו והשגחתו של בורא העולם כל אחד מבין ומשיג לפי כושרו הרוחני לפי ידיעותיו בתורה ועבודת השם שלו ממילא היתה לכל יחיד הבנה אחרת באנכי. (שפתי כהן)

ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו (סוף פר' יתרו) כאשר אדם מתנאה ומתפאר במעלותיו מתגלים על ידי כך חסרונותיו. נמצא שבגאותו חושף לעיני הכל את מומו ושמותו. (ע"פ נעם אלימלך)

כי יבא אלי העם לדרוש אלקים. ר"ל מי שמקשר עצמו למשה הרומו לצדיק או ע"י ההתקשרות לצדיק אפשר יותר בנקל להגיע ליראת שמים. וזה מה שאמר משה, כי יבא אלי העם והיינו שיתקשרו להצדיק עי"ז יביאו אח"כ לדרוש אלקים ר"ל שיוכלו לדרוש אלקים ולהגיע לעבודת ה' לעבדו בלבב שלם. (דברי אש)

ועתה אם שמוע וכו' (יתרו) שמוע הוא שם דבר שהוא לשון נסתר שאינו לנוכח. והיינו אם תחיו כדבר הנסתר והנעלם היינו שלא תחוסו על עצמכם כלל להחזיק את עצמכם לשום דבר מה רק תהיו נכנעים כאלו אינכם כלל או תשמעו בקולי פי' תזכו לשמוע קולי דהיינו קולות וברווזים עליונים סוד ה' ליראיו. (נעם אלימלך)

וישמע יתרו. כי שמיעתו היתה נקראת שמיעה אבל שמיעת האומות העולם ששמעו ונתבהלו הוא מחמת שהיה בהם שמיעה גשמית אשר אינה נחשבת לשמיעה. וזהו החרשים שמעו כי שמיעה גשמית אינה נחשבת לשמיעה כי היא כאלו הוא חרש... וצריך לשמוע התורה בכדי שיידע האדם איך לעבוד את השי"ת היינו שיהא הלב שומע.

ויתייצבו בתחתית ההר ודרשו כנ"ל (שבת פח) שכפה עליהם הר כגיגית. שמעתי מפי מורי זלה"ה ע"ה לכן כפה הקב"ה על ישראל הר כגיגית ללמד שגם שאינו חושק לתורה ועבודת השי"ת מ"מ אינו בן חורין ליבטל רק יעשה מעל כוחו וידמה כפי שכופין אותו לעשות בעל כורחו והוא דרך טוב לאיש ישראלי למי הקטנות שלא יבטל התמיד מעסק למודו ועבודת השי"ת גם שאינו חושק דמ"מ עושה מעשה. (בן פורת יוסף פר' וישב)

כי הנה צריך לדעת שעניינו רואות לפעמים קשה מאד לצדיק לעבוד את הבורא כהוב"ש ... הקב"ה עושה זאת דכוונה שלא יוכל לעמוד תיכף במדרגה גדולה בכדי שיהי' לו אח"כ תענוג יותר גדול מעבודת הבורא ב"ה... כי תענוג תמידית אינו תענוג..

וַיַּחַן שם ישראל נגד ההר (שמות י"ט) ויחן מלשון "חן" - האחדות האמיתית תתכן רק כאשר כל יהודי נושא חן בעיני רעהו

נפש ע"ה שיחת הרא"ה ע"ה ה"ל"פ

הפרטית.

כל הבעיות באות מזה שהאדם חושב שהוא עושה משהו והוא אשר חושב את המחשבות האלו. ולכך אם האדם יילך בדרך תמימה ופשוטה בעבודת השי"ת - ולא יסמוך על המחשבות של עצמו ולא יראה את המעשים אשר הוא עושה כמעשים של עצמו - בעז"ה יצליח. הלא גם הבעש"ט אמר שאחרי כל עבודתו בעבודת ה' שאף להגיע למדרגה שיוכל לעבוד את ה' בפשטות. והוה הדרך של כל הולך תמים עם ה' וזה העיקר.

כאשר האדם מקבל על עצמו לעבוד את ה' באמת בלי שום פניות, אז הוא מקבל על עצמו בעצם לעשות רק כמו שצוותה עליו תוה"ק וכפי שהם מובאים בספרי חז"ל ובספרי מוסר וחסידות. וגם מקבל על עצמו להיות מחובר לחברים נאמנים שהם נותנים עצה בענייני עבודת השי"ת מתוך אהבה פנימית ואמיתית. אליבא דאמת חבר טוב ונאמן יכול להשפיע יותר ממה שהלמוד בספרי מוסר יכול ללמד, כי לגבי חברות יש השראה מיוחדת מהשי"ת (במקום אחר הרחיב הרא"ש בענין השראת השכינה בכח האחדות כמאמר הכתוב: אז נדברו יראי ה' שהקב"ה בכבודו ובעצמו כותבם וכו'). ויכול להיות מזה הרבה סייעתא דשמיא.

אחד מהעצות הגדולות בעבודת ה' הוא שיהיה לו חבר נאמן ומוסר שיוכל לגלות לפניו כל סתרי ועמקי לבו בכל העניינים בגשמיות וברוחניות וזה אחד מהדברים המועילים ביותר. כמו שבעל הנעם אלימלך אומר (עיין צעטיל קטן סי' יג). החברות צריכה להיות פתוחה משני הצדדים וכששני חברים מתחברים יחד צריכים להיות מוכנים לוותר על העניינים העצמיים בשביל החדר הן בעניינים גשמיים והן בעניינים רוחניים. עניינים גשמיים

כל התלאות שעוברים על האדם הן בענייני גשמיים והן בעניינים רוחניים הכל לטובת האדם. הכלל ידוע שכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד. וכן אנו אומרים בברכת המזון המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא מטיב הוא ייטיב לנו וכו'. אלא מכוון שאין אנו יודעים העתידות וגם אין אנו יודעים מה זה טוב. לכך בכל פעם ועל כל דבר שקורה לנו וחושבים שזה לא טוב אנו מיד מתעצבנים ונכנסים לעצבות ומהעצבות לבלבול המח ואם יש בלבול המח כבר לא יתכן שיוכלו להיות עובדי ה'.

לכן מיד כשנמצא האדם במצב שלפי דעתו במצב לא טוב. אזי יכניס מיד למחשבתו דכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד ואנו לא מסוגלים לדעת מה זה טוב. עצם זה שמכניס למחשבתו דכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד עוצר את המחשבות המדכאות ולא נותן לעצמו להכנס לעצבות ולבלבול המח. אדרבה וכאשר נרגע קצת רואה בצורה הברורה ביותר שבאמת הכל היה רק לטובתו וכבר יכול להצביע על כך ממש. בצורה הנראית והמומחשת.

אומרים בשם האדמו"ר מקרלין זצ"ל שאין היצה"ר מעונין כל כך בכשלון ממה שהוא מעונין מהעצבות שלאחר הכשלון כי התוצאה של העצבות הוא בלבול המח ואם יש בלבול המח אי אפשר לעבוד את ה' כלל. ע"כ. באמת כל ענין העצבות ובלבול המח הוא מזה שרוצים להרגיש טוב בעבודת ה' אבל אם עובדים את ה' בתמימות ובאמת בלי שום פניה עצמית אינו מגיע כ"כ מהר לעצבות ולבלבול המח כי אז האדם עושה רק מה שמצווים אותו חכמיו ז"ל וחברים נאמנים וממילא אינו צריך לחשוב מה יהיה אח"כ ומה תהיה התועלת מהמעשים שעשה. את המחשבות האלו משאיר להשגחה

שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

116 ג

להפריד בין מה שהחבר אמר עליו לבין מה שהוא בעצמו מעמיק במחשבתו ללמוד מתוך מה שחברו אומר עליו. (או אומר לו ישירות). ובאם יעמיק יותר ויותר יראה שאין לו כלום מה להקפיד על השני שמדבר עליו ואין לו גם מה להקפיד על החסרונות שיש לשני כי יידע להכיר בחסרונות של עצמו ולא יראה בחסרון חברו.

ואם החסרון של חברו אינו נוגע לחסרונות ולנסיונות של עצמו, צריך מיד לחשוב שעיקר מטרת החברות הוא כדי לחזק ולהתחזק בעבודת השי"ת כשכל אחד מושפע מחברו בעבודת השי"ת. לכן כאשר מגלה איזה חסרון בחבר (שאינו קשור ישירות לעצמו) צריך לחשוב בלבו האם בזה שיש לחבר חסרון. זה עלול לעכב את עצם התועלת שבחברותא? בודאי שלא! כי לפי הרוב החסרונות הם עניינים צדדיים ואין בזה פגיעה בעצם החברות. ורק אם יחשוב מהצד של הקפדה עלולים להעלות מחשבות כאלו שהחסרונות מפריעים לעצם החברות. אבל אם לא מעלים הקפדה אפשר לראות שהחסרונות שמגלה בחבר אינו פוגע כלום בחברות.

כאשר ימשיך בחברות אף כשהוא מגלה חסרונות החבר ואינו מקפיד עליו (כשאינו קשור ישירות לעצמו) בודאי יוכל לקבל ממנו השפעה לכל מה שנחוץ עבורו וגם יהיה לו הכח להשפיע על חברו. ואדרבה במצב כזה יזכה שהדבורים והעצות שנותן מתוך אהבה פנימית יתגלו שאינם מכוחותיו והשגותיו רק מהשפעת השי"ת כי הלא ברגעים אלו יש מתח ביניהם ויש סכסוכים גדולים ואם בכל זאת מחזיקים בחברות ולומדים לוותר על הכבוד העצמי בשביל החבר הרי זה בודאי לא מכח המחשבה של האדם אלא שכל מחשבה ומחשבה הוא ישירות מהשפעת השי"ת. וזהו עבודת ה' האמיתית והתמימה.

הם דברים פשוטים להיות מוכן לוותר על הצרכים שלו ועל הטבעיים שלו עבור חברו. ובעניינים רוחניים הכוונה אשר למרות אשר אין דעותיהן שווין (כמאמר חז"ל כמו שאין פרצופיהן שווין כך אין דעותיהן שווין) ובודאי קשה מאד לאחד ביניהם ובודאי אין לכל אחד אותם הבעיות ואין לכל אחד איתו דעה לפתרון הבעיות. על כן צריכים החברים להיות מחוברים זה לזה כגוף אחד. ניתן להגיע לזה רק על ידי רבוי המחשבה והשאיפה להגיע לקשר כזה, ורק אחרי שכל אחד יעבוד על עצמו לוותר בעד השני מתוך הצרכים שלו למרות הטבעיים העצמיים.

חברים אפילו כשהם מקושרים יחד בצורה אדוקה מאד ואפילו אם למדו כבר לוותר אחד בעד השני. בכל זאת יוצאים עדיין סכסוכים גדולים ביניהם. הסכסוכים נובעים בשעה שאחד רואה על חברו חסרון ואינו יודע איך לטפל בחסרון, או שחושד בחברו שמועל בעצם החברות ומנצל על עניינים לא טובים. באמת ההרגשה לא טובה אבל גם בענין זה אנו צריכים לומר כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד. ועל החבר להחליט במוחו שבודאי יש עצה וכוון גם למצב הזה, כי באם אין עצה מה לעשות במצב בה נקלעו לא היו מגיעים כלל למצב הזה דהלא הכל בא מאת השי"ת וכוונתו לטובה. לנסות אותנו, לחזק אותנו, לכוון אותנו וכד'.

כאשר החבר נתקל במצב כזה צריך מיד לחשוב על עצמו בהשלכות שיש בהתנהגות של חברו כלפיו. לענין הזה יש שני חלקים אחד שהתנהגות החבר קשור אליו ישירות כי החבר נוגע בחולשות שלו ומצביע על החסרונות שלו ועל הנסיונות שלו. אז צריך האדם להרבות במחשבה שאין הוא דומה לחברו במחשבותיהם. ומכיוון שבכל זאת אמר איזה בקורת עליו יש לו להפנים במחשבותיו ולומר הלא בכל זאת דורש משהו ממנו, ואז ילמד

הדרך הסלולה

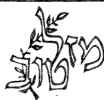
באחת היציאות לשדה שיצאנו עם הרא"ש שליט"א הזדמן לכותב השורות להיות לבד עם הרא"ש באותה שעה דיבר הרא"ש על היופי של הדרך המסוגלת להתקשרות בורא מכל מצב שנמצאים והוא דרך דוד המלך ע"ה באמרו מבטן שאל ידעתך והקב"ה הסכים על ידו גם שם ידך תנחני - אטייל עמך בגן עדן. אמנם כדי להגיע למעמד זה צריכים לעבור כאבים גדולים וקשים. **בתוך** כדי דיבור פנה אלי ואמר, למה לך לעבור כאבים ויסורים כדי להגיע לדרך, בא איתי תלך על השביל שאני פלסתי בכאבים שלי ותחסוך כאבים, הרא"ש המשיך ואמר דו קענסט גיין אין דיינע וועגין און צו קומען צום רבש"ע וויל דער רבש"ע איז דא אין ידען פלאץ האבר די וועג איז מלא קוצים ודרדרים (אתה יכול ללכת בדרך שלך ולהגיע לרבש"ע כי הרבש"ע נמצא בכל מקום אבל הדרך מלא קוצים ודרדרים)

מתוכן השיחה הבנתי שכל אחד יכול בדרכו הוא להגיע אל דבקותו יתברך כי לית אתר פנוי מינה אך עליו לעבור גם את הכאבים והיסורים המעוררים את האדם להנתק מעצמו להדבק בו יתברך, אבל מי שנכנע למורה דרך ה' ע"פ דרכו והוראותיו בתמימות ובפשטות בלי חכמות, חוסך הרבה סבל ויסורים כי הרי הולך על דרך סלולה.

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו

ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 50 ש"ח לשנה

שהשמחה במעונם

הר"ר אריה יעקבסון ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שמואל יעקבסון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יונתן ליברמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר זאב וילר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר דוד אהרונוב ומשפ' להולדת הבת
הר"ר דוד גרליץ ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
משפ' קורנדרסלר להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר ישראל מאיר ארלנגר ומשפ' לאירוסי הבת
הר"ר אריה גפני ומשפ' לנשואי הבת
הר"ר עקיבא פשקוס ומשפ' לנשואי הבת
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' לנשואי הבן
הר"ר אברהם כהן לנשואיו
הר"ר ישעי' שיינברגר ומשפ' לנשואי הנכד

הי"ד ע"י
מערכת ההברותא
שדני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050